

A1.

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άντρας. Τα δεκαεπτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε στην Καμπανία.

Επιδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε όπως το παιδί (τιμά) το δάσκαλο. Το μνημείο του, το οποίο(που) βρισκόταν στην Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

Όταν ο Άκκιος από την πόλη Ρώμη είχε έρθει στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε σ' αυτόν(έμεινε στο σπίτι του). Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία(πολύ νεότερος), σ' αυτόν επειδή επιθυμούσε, διάβασε την τραγωδία του, που ονομάζεται «Ατρέας»(του διάβασε την τραγωδία του με το όνομα «Ατρέας», μετά από επιθυμία του).

Για το λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο (ταχυδρόμο), αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον μίαντα του ακοντίου και να (το) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό τυχαία (κατά σύμπτωση) καρφώθηκε σε έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλους την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες (του) να ελπίζουν στην σωτηρία (τους).